

สรุปข่าวการประชุมคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๖๗

๑. เรื่อง ร่างประกาศคณะกรรมการนโยบายการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ เรื่อง การจัดตั้งภาคกลุ่มจังหวัด และกำหนดจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด

คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบในหลักการร่างประกาศคณะกรรมการนโยบายการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ เรื่อง การจัดตั้งภาค กลุ่มจังหวัด และกำหนดจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัดตามที่สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ในฐานะฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการนโยบายการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ (ก.น.บ.) เสนอ และให้ส่งคณะกรรมการตรวจสอบร่างกฎหมายและร่างอนุบัญญัติที่เสนอคณะรัฐมนตรีตรวจพิจารณา แล้วดำเนินการต่อไปได้

ทั้งนี้ สศช. ในฐานะฝ่ายเลขานุการ ก.น.บ. เสนอว่า

๑. เนื่องจากได้มีประกาศคณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.น.จ.) เรื่อง การจัดตั้งกลุ่มจังหวัดและกำหนดจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด (ฉบับที่ ๓) ซึ่งมีสาระสำคัญเป็นการกำหนดการจัดตั้งกลุ่มจังหวัดจำนวน ๑๘ กลุ่มจังหวัด ในพื้นที่ ๖ ภาค และกำหนดจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด โดยประกาศดังกล่าวออกโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง^๑ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๕๑ ต่อมาได้มีพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๖๕ โดยกำหนดให้ยกเลิกพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๕๑ และกำหนดบทเฉพาะกาลตามมาตรา ๕๙^๒ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๖๕ (มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๕) จึงทำให้ประกาศดังกล่าวมีผลบังคับใช้ต่อไปอีก ๒ ปีจนถึงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๗

๒. โดยที่พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๖๕ มาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง บัญญัติให้ ก.น.บ. พิจารณาจัดตั้งกลุ่มจังหวัดเพื่อร่วมกันบูรณาการเชิงพื้นที่ในการพัฒนา การปฏิบัติการกิจ และการบริหารงบประมาณในโครงการที่กลุ่มจังหวัดจะได้ประโยชน์ร่วมกันหรือเพื่อใช้ งบประมาณให้เกิดประโยชน์สูงสุด และกำหนดจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด และมาตรา ๓๖ บัญญัติให้ ก.น.บ. พิจารณาจัดตั้งภาคเพื่อให้ราชการส่วนกลาง จังหวัด กลุ่มจังหวัด องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานอื่นของรัฐร่วมกันบูรณาการเชิงพื้นที่ในการพัฒนา การปฏิบัติการกิจ และการบริหารงบประมาณ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประเทศ และตอบสนองความต้องการของประชาชนในพื้นที่แล้วเสนอ คณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบและให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา สศช. ในฐานะฝ่ายเลขานุการ ก.น.บ. พิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อให้การบริหารงานและการพัฒนาเชิงพื้นที่ระดับจังหวัด กลุ่มจังหวัด และภาค เป็นไปด้วยความต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ รวมทั้งเกิดการบูรณาการการพัฒนาเชิงพื้นที่ร่วมกัน ทั้งการ ปฏิบัติการกิจ และการบริหารงบประมาณ เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนในพื้นที่ และเกิด ประโยชน์สูงสุดแก่ประเทศ จึงได้ยกร่างประกาศคณะกรรมการนโยบายการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ เรื่อง การจัดตั้งภาค กลุ่มจังหวัด และกำหนดจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด ขึ้นโดยการกำหนด ภาค กลุ่มจังหวัด และจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด ยังคงเป็นไปตามหลักการแบ่งกลุ่มของ ประกาศ ก.น.จ. ฉบับเดิม เพื่อไม่ให้เกิดกระทบกับการบริหารจัดการและการบริหารงบประมาณของกลุ่มจังหวัด โดยแบ่งเป็นภาค จำนวน ๖ ภาค^๓ และกลุ่มจังหวัดจำนวน ๑๘ กลุ่มจังหวัด ซึ่งการกำหนดพื้นที่ดังกล่าว พิจารณาจากการรวมกลุ่ม การพัฒนาเชิงพื้นที่ในภาพรวม ซึ่งมีความใกล้เคียงกันทางภูมิศาสตร์ เศรษฐกิจ สังคม เช่น ศาสนา วัฒนธรรมและชาติพันธุ์ และความมั่นคงของประเทศเป็นหลัก เช่น นโยบายการพัฒนา ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก และความมั่นคงในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ เพื่อให้การพัฒนาเชิง พื้นที่มีทิศทางที่ชัดเจน และสอดคล้องกับบริบท/ศักยภาพของพื้นที่โดยรวมและมีการบูรณาการการทำงานและ การจัดทำงบประมาณ เพื่อสนับสนุนการพัฒนาเชิงพื้นที่ โดยให้ราชการส่วนกลาง จังหวัด กลุ่มจังหวัด องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานอื่นของรัฐ ร่วมกันบูรณาการเชิงพื้นที่ในการพัฒนาการปฏิบัติการกิจ และการบริหารงบประมาณ

๓. ในคราวประชุม ก.น.บ. ครั้งที่ ๒/๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ ที่ประชุมได้มีมติเห็นชอบร่างประกาศดังกล่าว และมอบหมายให้ สสช. ในฐานะฝ่ายเลขานุการ ก.น.บ. เสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบต่อไป

สาระสำคัญของร่างประกาศ

การจัดตั้งภาค กลุ่มจังหวัด และกำหนดจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด โดยจัดตั้งภาค จำนวน ๖ ภาค กลุ่มจังหวัด จำนวน ๑๘ กลุ่มจังหวัด และกำหนดจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

รายการ	รายละเอียด
๑. ภาคเหนือ ๔ กลุ่มจังหวัด (๑๗ จังหวัด)	
๑.๑ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑	● จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดแม่ฮ่องสอน จังหวัดลำปาง และจังหวัดลำพูน โดยให้จังหวัดเชียงใหม่เป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด
๑.๒ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒	● จังหวัดเชียงราย จังหวัดน่าน จังหวัดพะเยา และจังหวัดแพร่ โดยให้จังหวัดเชียงรายเป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด
๑.๓ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑	● จังหวัดพิษณุโลก จังหวัดตาก จังหวัดเพชรบูรณ์ จังหวัดสุโขทัย และจังหวัดอุตรดิตถ์ โดยให้จังหวัดพิษณุโลกเป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด
๑.๔ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒	● จังหวัดนครสวรรค์ จังหวัดกำแพงเพชร จังหวัดพิจิตร และจังหวัดอุทัยธานี โดยให้จังหวัดนครสวรรค์เป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด
๒. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๕ กลุ่มจังหวัด (๒๐ จังหวัด)	
๒.๑ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑	● จังหวัดอุดรธานี จังหวัดบึงกาฬ จังหวัดเลย จังหวัดหนองคาย และจังหวัดหนองบัวลำภู โดยให้จังหวัดอุดรธานีเป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด
๒.๒ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒	● จังหวัดสกลนคร จังหวัดนครพนม และจังหวัดมุกดาหาร โดยให้จังหวัดสกลนครเป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด
๒.๓ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง	● จังหวัดขอนแก่น จังหวัดกาฬสินธุ์ จังหวัดมหาสารคาม และจังหวัดร้อยเอ็ด โดยให้จังหวัดขอนแก่นเป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด
๒.๔ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑	● จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดชัยภูมิ จังหวัดบุรีรัมย์ และจังหวัดสุรินทร์ โดยให้จังหวัดนครราชสีมาเป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด
๒.๕ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒	● จังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดยโสธร จังหวัดศรีสะเกษ และจังหวัดอำนาจเจริญ โดยให้จังหวัดอุบลราชธานีเป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด
๓. ภาคกลาง ๔ กลุ่มจังหวัด (๑๗ จังหวัด)	
๓.๑ กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน	● จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดชัยนาท จังหวัดลพบุรี จังหวัดสระบุรี จังหวัดสิงห์บุรี และจังหวัดอ่างทอง โดยให้จังหวัดพระนครศรีอยุธยาเป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด
๓.๒ กลุ่มจังหวัดภาคกลางปริมณฑล	● จังหวัดนครปฐม จังหวัดนนทบุรี จังหวัดปทุมธานี

๓.๓ กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๑	และจังหวัดสมุทรปราการ โดยให้จังหวัดนครปฐมเป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด
๓.๔ กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒	● จังหวัดราชบุรี จังหวัดกาญจนบุรี และจังหวัดสุพรรณบุรี โดยให้จังหวัดราชบุรีเป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด ● จังหวัดเพชรบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดสมุทรสงคราม และจังหวัดสมุทรสาคร โดยให้จังหวัดเพชรบุรีเป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด
๔. ภาคตะวันออก ๒ กลุ่มจังหวัด (๘ จังหวัด)	
๔.๑ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑	● จังหวัดชลบุรี จังหวัดฉะเชิงเทรา และจังหวัดระยอง โดยให้จังหวัดชลบุรีเป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด
๔.๒ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒	● จังหวัดปราจีนบุรี จังหวัดจันทบุรี จังหวัดตราด จังหวัดนครนายก และจังหวัดสระแก้ว โดยให้จังหวัดปราจีนบุรีเป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด
๕. ภาคใต้ ๒ กลุ่มจังหวัด (๑๑ จังหวัด)	
๕.๑ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	● จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดชุมพร จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดพัทลุง และจังหวัดสงขลา โดยให้จังหวัดสุราษฎร์ธานีเป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด
๕.๒ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน	● จังหวัดภูเก็ต จังหวัดกระบี่ จังหวัดตรัง จังหวัดพังงา จังหวัดระนอง และจังหวัดสตูล โดยให้จังหวัดภูเก็ตเป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด
๖. ภาคใต้ชายแดน ๑ กลุ่มจังหวัด (๓ จังหวัด)	
๖.๑ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน	● จังหวัดยะลา จังหวัดนราธิวาส และจังหวัดปัตตานี โดยให้จังหวัดยะลาเป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด

^๑ มาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๕๑ บัญญัติให้ ก.น.จ. พิจารณาจัดตั้งกลุ่มจังหวัดและกำหนดจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด และเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ

^๒ มาตรา ๕๙ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๖๕ บัญญัติให้บรรดาประกาศ หลักเกณฑ์ แนวทาง มติ หรือคำสั่ง ซึ่งได้ออกโดยอาศัยอำนาจตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๕๑ และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งมีผลอยู่ในวันก่อนที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชกฤษฎีกานี้จนกว่าจะมีการออกประกาศ หลักเกณฑ์ แนวปฏิบัติ แนวทาง มติ หรือคำสั่งตาม พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ ทั้งนี้ ภายใน ๒ ปีนับแต่วันที่พระราชกฤษฎีกานี้มีผลใช้บังคับ

^๓ ภาค พิจารณาจากหลักการ ดังนี้ (๑) ปัจจัยทางด้านภูมิศาสตร์ โดยพิจารณาจากจังหวัดที่มีพื้นที่ต่อเนื่องกัน และมีลักษณะภูมิประเทศที่คล้ายคลึงกัน (๒) ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจและสังคม โดยมีโครงสร้างเศรษฐกิจ ศักยภาพ และประเด็นการพัฒนาที่เชื่อมโยงกันในลักษณะ Cluster มีระบบฐานข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมภาค (Gross Regional Product: GRP) เพื่อใช้ในการวิเคราะห์สถานะการพัฒนาและกิจกรรมทางเศรษฐกิจในระดับภูมิภาคได้ รวมทั้งมีสภาพสังคมที่คล้ายคลึงกัน อาทิ ศาสนา วัฒนธรรม และชาติพันธุ์ และ (๓) ปัจจัยด้านนโยบายการพัฒนาพื้นที่และความมั่นคงของประเทศ

๒. เรื่อง ร่างกฎกระทรวงการขออนุญาตและการอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติดังนี้

๑. อนุมัติหลักการร่างกฎกระทรวงการขออนุญาตและการอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ พ.ศ. ตามที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (กษ.) เสนอ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาเป็นเรื่องด่วน โดยให้พิจารณาให้สอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยการประมง ตลอดจนพันธกรณีที่ประเทศไทยมีอยู่ แล้วดำเนินการต่อไปได้

๒. ให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์รับความเห็นของสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาไปพิจารณาดำเนินการต่อไปด้วย

ทั้งนี้ กษ. เสนอว่า

๑. ปัจจุบันกฎกระทรวงการขออนุญาตและการอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๖๒ ได้กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาตและการอนุญาตให้ทำการประมงพาณิชย์ การโอนใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ การโอนใบอนุญาตในลักษณะควบรวมปริมาณสัตว์น้ำ การแก้ไขรายการในใบอนุญาต และการยกสิทธิการทำการประมง โดยกรมประมงได้ออกประกาศกรมประมง เรื่อง กำหนดช่วงเวลา หลักเกณฑ์ วิธีการ ขั้นตอน และเงื่อนไขการขอรับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ สำหรับปีการประมง ๒๕๖๗ - ๒๕๖๘ พ.ศ. ๒๕๖๗ กำหนดช่วงเวลาให้ผู้ประสงค์ขอรับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ สำหรับปีการประมง ๒๕๖๗ - ๒๕๖๘ มายื่นคำขอรับใบอนุญาต ตั้งแต่วันที่ ๑ - ๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ ณ สถานที่ที่กำหนด (ใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์มีอายุ ๒ ปี ซึ่งจะสิ้นอายุทั้งหมดในวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๗) ซึ่งในข้อ ๕ ของประกาศฯ กำหนดให้ผู้ขอรับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ ต้องแสดงหรือแนบเอกสารหลักฐานที่ต้องใช้ประกอบในการยื่นคำขอ ประกอบกับกฎกระทรวงฯ ข้อ ๖ (๙) กำหนดให้ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องมีหนังสือรับรองมาตรฐานด้านสุขอนามัยในเรือประมง ตามมาตรา ๙๘ แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ (สร. ๓) ประกอบการยื่นคำขอรับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์

๒. ข้อเท็จจริงปรากฏว่าในแต่ละรอบปีการประมงจะมีเรือประมงที่ไม่ได้รับอนุญาตทำให้ไม่สามารถออกทำการประมงได้ หรือได้รับใบอนุญาตแต่ไม่สามารถออกทำการประมงได้อันเกิดจากปัจจัยบางประการ เช่น สภาพเศรษฐกิจราคาสัตว์น้ำที่ตกต่ำ ปัญหาขาดแคลนแรงงาน รวมถึงข้อกฎหมายต่าง ๆ ที่ทำให้เกิดการไม่คุ้มทุนในการออกทำการประมง และเมื่อไม่มีการออกเรือก็ได้ปรับปรุงหรือดูแลรักษาเรือให้อยู่ในสภาพที่เหมาะสม จึงทำให้สภาพเรือไม่มีความพร้อม ไม่เหมาะสม และไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานที่จะได้รับหนังสือสร. ๓ ซึ่งกรมประมงได้พิจารณาพบเห็นว่า วัตถุประสงค์ของการออกหนังสือ สร. ๓ เป็นการกำหนดให้มีมาตรฐานในการจับ การดูแลสัตว์น้ำการแปรรูป การขนส่ง รวมถึงการขนถ่าย ให้มีความปลอดภัยต่อผู้บริโภค หนังสือ สร. ๓ จึงเป็นเอกสารรับรองความพร้อมของเรือประมงในการออกทำการประมง ไม่ใช่เอกสารที่รับรองสิทธิในการขอรับใบอนุญาตซึ่งเป็นสิทธิขั้นพื้นฐาน ซึ่งถือเป็นกรรมสิทธิ์ของชาวประมงและการใช้ทรัพยากร ดังนั้นจึงเห็นควรให้ตัด ข้อ ๖ (๙) ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องมีหนังสือรับรองมาตรฐานด้านสุขอนามัยในเรือประมงตามมาตรา ๙๘ ออก นอกจากนี้ ปัจจุบันกฎกระทรวงฯ พ.ศ. ๒๕๖๒ ยังมีความไม่สอดคล้องกับบริบทการทำการประมงของชาวประมงในปัจจุบัน ประกอบกับสมาคมการประมงแห่งประเทศไทยได้มีหนังสือขอให้ยกเลิกแก้ไข ปรับปรุงกฎหมายกฎกระทรวงการขออนุญาตและการอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๖๒ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้มีปัญหามอบหมายให้ กรมประมง และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหารือกับสมาคมการประมงแห่งประเทศไทยเพื่อพิจารณาแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย

๓. กษ. จึงได้ยกร่างกฎกระทรวงการขออนุญาตและการอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ พ.ศ. ขึ้น มีสาระสำคัญเป็นการยกเลิกกฎกระทรวงการขออนุญาต และการอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๖๒ และกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ในการขอรับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์และการอนุญาตให้ทำการประมงพาณิชย์ กำหนดหลักเกณฑ์ การโอนใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์และใบอนุญาตในลักษณะควบรวมปริมาณสัตว์น้ำ การแก้ไขรายการในใบอนุญาต การยกสิทธิการทำการประมงให้ผู้รับใบอนุญาตรายอื่น และกำหนดหลักเกณฑ์การทดแทนเรือประมง ทั้งนี้ ได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างกฎกระทรวงในเรื่องนี้ ผ่านระบบกลางกฎหมาย <http://www.law.go.th> ระหว่างวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน -

๑๒ ธันวาคม ๒๕๖๖ และเวทีการประชุม ณ กรมประมง เมื่อวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ และวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๖๖ ด้วยแล้ว

สาระสำคัญของร่างกฎกระทรวง

๑. ให้ยกเลิกกฎกระทรวงการขออนุญาตและการอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๖๒
๒. กำหนดให้กรณีผู้ขออนุญาตได้ยื่นคำขอไว้ตามห้วงเวลาที่กำหนดและไม่ได้รับใบอนุญาตทำการประมง เนื่องจากผู้ขออนุญาตหรือเรือประมงมีลักษณะต้องห้ามที่จะได้รับใบอนุญาตทำการประมง และต่อมาภายหลังลักษณะต้องห้ามได้สิ้นสุดลงแล้ว ให้พิจารณาออกใบอนุญาตเพิ่มเติมได้ และกำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่สามารถขยายระยะเวลาการชำระค่าธรรมเนียมและค่าอากรได้ไม่เกิน ๙๐ วัน (เดิม ไม่ได้กำหนดการขยายระยะเวลาการชำระ) นับแต่วันที่ครบกำหนดระยะเวลาที่กำหนดให้ผู้ขออนุญาตชำระค่าธรรมเนียมและค่าอากร เนื่องจากผู้ขออนุญาตไม่สามารถมาชำระค่าธรรมเนียมและค่าอากรการประมงได้ภายในระยะเวลาที่กำหนด
๓. กำหนดให้นำเรือประมงลำอื่นมาทดแทนได้ กรณีเรือลำเดิมที่ได้รับอนุญาต จม ไฟไหม้ อันเป็นเหตุให้ถูกเพิกถอนทะเบียนเรือไทย (เดิม กำหนดเฉพาะเหตุเรือประมงชำรุดทรุดโทรม)
๔. กำหนดให้สามารถเพิ่มเครื่องมือทำการประมงภายหลังได้รับใบอนุญาตทำการประมง โดยให้การขอเพิ่มเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่อธิบดีประกาศกำหนด
๕. กำหนดให้การขอรับโอนใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ ให้สามารถดำเนินการได้ในกรณีผู้รับใบอนุญาตซึ่งเป็นเจ้าของเรือเดิมเสียชีวิต (กำหนดขึ้นใหม่)
๖. กำหนดให้ลดเอกสารบางรายการที่หน่วยงานรัฐสามารถตรวจสอบความถูกต้องได้ระหว่างหน่วยงานและไม่เกี่ยวข้องกับการขอรับอนุญาต เช่น หนังสือรับรองมาตรฐานด้านสุขอนามัยในเรือประมงตามความในมาตรา ๘๘ แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เพื่อลดภาระให้ชาวประมง
๗. กำหนดให้กรณีที่ไม่สามารถทำการประมงในพื้นที่ที่ระบุไว้ในใบอนุญาตทำการประมง ให้ขอเปลี่ยนแปลงพื้นที่ทำการประมงได้ โดยขนาดของเรือและเครื่องมือทำการประมงที่จะอนุญาตให้เปลี่ยนพื้นที่ทำการประมงต้องไม่มีผลกระทบต่อปริมาณสัตว์น้ำสูงสุดที่สามารถทำการประมงได้อย่างยั่งยืนในพื้นที่ที่ผู้ขออนุญาตประสงค์จะไปทำการประมง และเป็นไปตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

๓. เรื่อง การดำเนินงานโครงการ “โคแชนล้าน” นาร่อง

คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบในหลักการโครงการ “โคแชนล้าน” นาร่อง และมอบหมายให้สำนักงานกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ (สทบ.) รับผิดชอบดำเนินงานพิจารณารายละเอียดและงบประมาณอีกครั้ง ก่อนเสนอคณะรัฐมนตรี

สาระสำคัญของเรื่อง

สทบ. รายงานว่า

๑. กองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง^๑ (กองทุนหมู่บ้านฯ) เป็นนโยบายสำคัญของรัฐบาลที่มุ่งเน้นให้เกิดกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนในหมู่บ้านและชุมชนสำหรับสนับสนุนการพัฒนาศักยภาพในด้านการประกอบอาชีพ ด้านการผลิต การแปรรูปและการบริการของประชาชน เพื่อแก้ไขปัญหาตามความต้องการของหมู่บ้านและชุมชนให้เกิดความเข้มแข็งส่งเสริมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การจ้างแรงงาน การส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชน เพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก และการพัฒนาหมู่บ้านและชุมชนอย่างยั่งยืน อันจะนำไปสู่การสร้างอาชีพ สร้างงาน สร้างรายได้ในหมู่บ้านและชุมชนโดยมุ่งเน้นทั้งภาคการผลิต การแปรรูป การจำหน่าย เพื่อเพิ่มศักยภาพในการประกอบอาชีพและความเป็นอยู่ของคนในหมู่บ้านและชุมชน สร้างโอกาสให้ประชาชน พัฒนากระบวนการเรียนรู้ด้วยการมอบอำนาจให้ประชาชนเป็นผู้บริหารจัดการเงินทุนหมุนเวียนไปสู่การพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากให้มีความเข้มแข็ง

๒. สทบ. ได้มีการดำเนินโครงการเพื่อส่งเสริมการประกอบอาชีพเลี้ยงโคของสมาชิกกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง (สมาชิกกองทุนฯ) อย่างต่อเนื่องโดยมีการดำเนินงานโครงการที่สำคัญ ๓ โครงการ ได้แก่

๒.๑ โครงการส่งเสริมอาชีพการเลี้ยงโคเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตภายใต้การดำเนินงานของกองทุนหมู่บ้านฯ พื้นที่ต้นแบบจังหวัดสุโขทัย ระยะที่ ๑ (ไม่ได้เสนอคณะกรรมการเห็นชอบให้ดำเนินโครงการ) เป็นผลมาจาก กทบ. ในคราวประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๖๕ ที่ประชุมมีมติเห็นชอบและอนุมัติโครงการดังกล่าว ซึ่งกำหนดเป้าหมายเพื่อส่งเสริมให้สมาชิกกองทุนฯ เลี้ยงโค จำนวน ๑,๐๐๐ ครัวเรือน ครัวเรือนละ ๒ ตัว วงเงินครัวเรือนละ ๕๐,๐๐๐ บาท สนับสนุนงบประมาณเพื่อการกักขังปลอดดอกเบี้ยเป็นระยะเวลา ๕ ปี ภายในวงเงินงบประมาณ ๕๐ ล้านบาท งบบริหารโครงการวงเงินงบประมาณ ๕ ล้านบาท รวมวงเงินงบประมาณ ๕๕ ล้านบาท โดยใช้จ่ายจากงบบริหารโครงการเสริมสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจฐานรากเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน^๒

๒.๒ โครงการโคล้านครอบครัว [คณะกรรมการมีมติ (๑๔ มีนาคม ๒๕๖๖) เห็นชอบในหลักการโครงการ] โดย กทบ. ในคราวประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๖๖ ที่ประชุมมีมติเห็นชอบหลักการโครงการโคล้านครอบครัว โดยดำเนินการภายใต้สินเชื่อของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) วงเงินงบประมาณรวม ๕,๐๐๐ ล้านบาท ให้สินเชื่อแก่กองทุนหมู่บ้านฯ สำหรับให้สมาชิกกองทุนฯ กักขังเพื่อประกอบอาชีพเลี้ยงโค กระบือ แพะ แกะ จำนวน ๑๐๐,๐๐๐ ครัวเรือน ครัวเรือนละไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท โดยรัฐชดเชยดอกเบี้ยให้ ธ.ก.ส. ตามต้นทุนทางการเงินที่เกิดขึ้นจริง อัตราร้อยละ ๔ ต่อปี ระยะเวลา ๔ ปี (ในช่วงระหว่างปี ๒๕๖๗ - ๒๕๗๐) และอนุมัติให้ สทบ. ใช้งบประมาณจากโครงการเพิ่มทุนกองทุนหมู่บ้านฯ ระยะที่ ๓ จำนวน ๓๕๐ ล้านบาท เพื่อชดเชยต้นทุนทางการเงินให้ ธ.ก.ส. และงบบริหารโครงการ

๒.๓ โครงการโคเงินล้าน (ไม่ได้เสนอคณะกรรมการเห็นชอบให้ดำเนินโครงการ) โดย กทบ. ในคราวประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ มีมติเห็นชอบและอนุมัติโครงการ “โคเงินล้าน” นำร่อง ระยะที่ ๑ กำหนดเป้าหมายดำเนินการในการส่งเสริมให้สมาชิกกองทุนฯ เลี้ยงโค จำนวน ๔๐๐ ครัวเรือน ครัวเรือนละ ๕๐,๐๐๐ บาท วงเงินงบประมาณ ๒๐ ล้านบาท และงบบริหารโครงการ วงเงินงบประมาณ ๕ ล้านบาท โดยใช้งบประมาณจากรายได้สะสมของ สทบ. วงเงินงบประมาณ ๒๕ ล้านบาท

๓. สทบ. แจ้งว่า จากการดำเนินงานโครงการเพื่อส่งเสริมการประกอบอาชีพเลี้ยงโคของ สทบ. ที่ผ่านมา พบปัญหาและอุปสรรค ดังนี้

๓.๑ โครงการส่งเสริมอาชีพการเลี้ยงโคเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตภายใต้การดำเนินงานของกองทุนหมู่บ้านฯ พื้นที่ต้นแบบจังหวัดสุโขทัย ระยะที่ ๑

๓.๑.๑ ประสบปัญหาโคตายจากโรคระบาด^๓

๓.๑.๒ สมาชิกไม่อาจชำระหนี้ได้ตามสัญญาที่กำหนดรวมกรณีเกษตรกรเสียชีวิต ซึ่งอาจแก้ไขโดยให้ทายาท/สมาชิกรายอื่นที่สนใจมารับช่วงต่อ

๓.๒ โครงการโคล้านครอบครัว

๓.๒.๑ ระยะเวลาดำเนินโครงการโคล้านครอบครัวมีจำกัดทำให้บางกองทุนหมู่บ้านฯ เข้าร่วมโครงการฯ ไม่ทัน

๓.๒.๒ การพิจารณาสินเชื่อของธนาคารล่าช้า

๔. โครงการ “โคแสนล้าน” นำร่อง (ข้อเสนอของ กทบ. ในเรื่องนี้) ดำเนินการภายใต้กรอบวงเงินสินเชื่อของสถาบันการเงินที่กำหนด กรอบวงเงิน ๕,๐๐๐ ล้านบาท ให้สินเชื่อแก่กองทุนหมู่บ้านฯ สำหรับให้สมาชิกกองทุนหมู่บ้านฯ กักขังเพื่อประกอบอาชีพเลี้ยงโค จำนวน ๑๐๐,๐๐๐ ครัวเรือน ๑ ละ ๕๐,๐๐๐ บาท โดยจะได้รับคำแนะนำการเลี้ยงโคจากกรมปศุสัตว์ และรัฐจัดหาตลาดเพื่อรองรับ ต่อยอดและขยายผลในการสร้างอาชีพ สร้างงาน สร้างรายได้ให้กับสมาชิกกองทุนหมู่บ้านฯ ในด้านการผลิต การแปรรูป และการจัดจำหน่าย กระตุ้นเศรษฐกิจฐานรากให้เกิดความเข้มแข็ง สามารถสร้างรายได้ต่อครัวเรือนอย่างน้อย ๒๔๐,๐๐๐ บาท ต่อครัวเรือน จากต้นทุน ๕๐,๐๐๐ บาทหรือ ๔.๘ เท่า ในระยะเวลา ๕ ปี (โค ๒ ตัว เฉลี่ยราคาโคตัวละ ๒๕,๐๐๐ บาท สร้างรายได้ไม่น้อยกว่า ๑๒๐,๐๐๐ บาทต่อตัว) รวมทั้งสอดคล้องกับการขับเคลื่อนนโยบายของรัฐบาลด้านการพัฒนาด้านการเกษตรและปศุสัตว์ให้มีการลงทุนไปทั่วโลก โดยมีรายละเอียดการดำเนินโครงการ ดังนี้

๔.๑ กลุ่มเป้าหมาย กองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง ที่มีประวัติการกู้เงินและชำระเงินดี โดยเคยกู้เงิน ธ.ก.ส. ธนาคารออมสิน หรือธนาคารอื่น ๆ แล้วชำระหนี้ได้

๔.๒ วัตถุประสงค์โครงการ เพื่อส่งเสริม สนับสนุน การสร้างงาน สร้างอาชีพ สร้างรายได้ให้ครัวเรือนสมาชิกกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง ลดภาระค่าครองชีพให้กับครัวเรือนสมาชิก ยกย่องการผลิตโคเนื้อที่มีคุณภาพส่งตลาดภายในและต่างประเทศ ส่งเสริมการตลาด ขยายโอกาสทางการค้า เพิ่มศักยภาพการแข่งขันสร้างความมั่นคงทางอาหาร และให้สมาชิกเข้าถึงโอกาสในการพัฒนาทักษะด้านอาชีพการเลี้ยงโคคุณภาพสูง

๔.๓ งบประมาณโครงการ จากวงเงินสินเชื่อจากสถาบันการเงินที่กำหนดกรอบวงเงินสินเชื่อ ๕,๐๐๐ ล้านบาท

๔.๔ ประเภทสินเชื่อและระยะเวลากู้ยืม สินเชื่อระยะยาวระยะเวลาการชำระคืนเงินในปีที่ ๓ นับจากวันลงนามในนิติกรรมสัญญา^๔

๔.๕ จำนวนเป้าหมายและวงเงินสำหรับกองทุนหมู่บ้านฯ กองทุนหมู่บ้านฯ กำหนดเป้าหมายโครงการให้สมาชิกกองทุนหมู่บ้านฯ กู้ยืมเพื่อประกอบอาชีพเลี้ยงโค จำนวน ๑๐๐,๐๐๐ ครัวเรือน ครัวเรือนละ ๕๐,๐๐๐ บาท ดำเนินการโดยให้สมาชิกกองทุนหมู่บ้านฯ ที่มีความประสงค์เข้าร่วมโครงการ แจ้งความประสงค์ต่อคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านฯ เพื่อเป็นตัวแทนยื่นเสนอขอรับสนับสนุนสินเชื่อจากสถาบันการเงินในฐานะนิติบุคคลที่กำหนดตามแนวทางที่กำหนดต่อไป

๔.๖ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ เกิดการแก้ไขปัญหาภาคการเกษตรและเกิดความเชื่อมั่นต่อการดำเนินงานของรัฐบาล พัฒนาด้านการตลาดในประเทศและการส่งออกในตลาดในภูมิภาคและตลาดโลก สร้างความเข้มแข็งและการยกระดับการผลิตของเกษตรกรรายย่อยและเอกชน ให้สามารถเลี้ยงโคเนื้อเชิงอุตสาหกรรมตอบสนองต่อการบริโภคทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ สร้างรายได้เพิ่ม ลดความยากจนของสมาชิกกองทุนหมู่บ้านฯ ได้อย่างน้อย ๑๒๐,๐๐๐ บาท ในระยะเวลา ๕ ปี ต่อแม่โค ๑ ตัว ดังนี้

ลำดับที่	รายละเอียด	รายได้จากการขายโค (บาท)
๑	แม่โคปลด	๑๘,๐๐๐
๒	โค ๑ ปี	๒๐,๐๐๐
๓	โค ๒.๕ ปี	๒๕,๐๐๐
๔	โค เพ็งคลอด	๗,๐๐๐
๕	โค ๔ ปี	๒๐,๐๐๐
๖	โค เพ็งคลอด	๗,๐๐๐
๗	โค ๒ ปี ตั้งท้อง ๓ เดือน	๒๓,๐๐๐
รวม		๑๒๐,๐๐๐

๕. กทบ. [รองนายกรัฐมนตรี (นายสมศักดิ์ เทพสุทิน) เป็นประธาน] ในคราวประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๗ เมื่อวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๖๗ โดยที่ประชุมมีมติเห็นชอบโครงการ “โคแสนล้าน” นำร่อง กรอบวงเงิน ๕,๐๐๐ ล้านบาท โดยขอรับชดเชยดอกเบี้ยในอัตราดอกเบี้ยร้อยละ ๔ ต่อปี กรอบวงเงิน ๔๐๐ ล้านบาท ตามมาตรา ๒๘ ของพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑ และมอบหมายให้ สทบ. ประสานกระทรวงการคลัง (กค.) เพื่อขอความเห็นการดำเนินโครงการในลักษณะกึ่งการคลังที่รัฐจะต้องรับชดเชยค่าใช้จ่ายดังกล่าว โดยให้ธนาคารของรัฐเสนอตั้งงบประมาณรายจ่ายเพื่อชดเชยอัตราดอกเบี้ยที่เกิดขึ้นจริงตามขั้นตอนต่อไป ทั้งนี้ หากมีกรณีที่ต้องปรับเปลี่ยนการดำเนินงานโครงการเพื่อให้การดำเนินโครงการสามารถขับเคลื่อนได้บรรลุวัตถุประสงค์ ขอให้ประธาน กทบ. มีอำนาจปรับเปลี่ยนตามความเห็น กค. และสำนักงบประมาณ

^๔ กองทุนหมู่บ้านฯ สร้างขึ้นเพื่อเสริมสร้างการพึ่งพาตนเองของหมู่บ้านและชุมชน โดยมีการแต่งตั้งคณะกรรมการกองทุนจากการคัดเลือกจากสมาชิกในชุมชน ๙ - ๑๕ คน เพื่อเป็นผู้ดำเนินการต่าง ๆ เกี่ยวกับกองทุนให้แก่สมาชิก เช่น การขอรับจัดสรรเงินทุนจากรัฐ เป็นต้น

^๒ โครงการเสริมสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจฐานรากเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน เป็นโครงการสนับสนุนการพัฒนาศักยภาพด้านการประกอบอาชีพ ทั้งด้านการผลิต การแปรรูป และการบริการของประชาชน รวมทั้งการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การจ้างแรงงาน การส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชน เพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก และการพัฒนาหมู่บ้านและชุมชนอย่างยั่งยืนของ สทบ. ทั้งหมด ๖ โครงการ ยกตัวอย่างเช่น โครงการเพิ่มกองทุนหมู่บ้านฯ ระยะที่ ๓ โครงการประชารัฐเพื่อช่วยเหลือผู้มีรายได้น้อยในกรุงเทพมหานคร เป็นต้น

^๓ เช่น โรคปากและเท้าเปื่อย (Foot and Mouth Disease) สาเหตุเกิดจากเชื้อไวรัส โดยทำให้โคมีไข้ ซึม เบื่ออาหาร มีเม็ดตุ่มพองเกิดที่ริมฝีปากและช่องปากทำให้น้ำลายไหล กินอาหารไม่ได้ ซึ่งโคที่เป็นโรคนี้อาจจะผอมและน้ำหนักจะลดลงอย่างมาก อัตราการติดโรคสูง อัตราการตายร้อยละ ๐.๒ - ๕ เป็นต้น

^๔ สทบ. จะได้หารือร่วมกับสถาบันการเงินเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ คุณสมบัติ ขั้นตอน เงื่อนไข ระเบียบปฏิบัติที่จะเข้าร่วมโครงการ รวมถึงระยะเวลาชำระคืนเงินกู้ที่ชัดเจน ให้ได้ข้อยุติก่อนดำเนินการต่อไป